

EIB-1/2012.
(EIB-54/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2012. február 13-án, hétfőn, 10 óra 38 perckor
az Országház főemelet 61. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Elnöki bevezető, a napirend elfogadása	5
A Belga Királyság, a bolgár Köztársaság, a Cseh Köztársaság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, az Észt Köztársaság, Írország, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, az Olasz Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Portugál Köztársaság, Románia, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság, a Finn Köztársaság, a Svéd Királyság, Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (az Európai Unió tagállamai) és a Horvát Köztársaság között, a Horvát Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló szerződés kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságának megtárgyalása	5
<i>Győri Enikő tájékoztatója</i>	<i>6</i>
<i>Kérdések, vélemények</i>	<i>8</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>10</i>
<i>Bizottsági előadó kijelölése</i>	<i>10</i>
A gazdasági és monetáris unióban megvalósuló stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés Magyarország általi aláírásának támogatásáról szóló H/5834. számú országgyűlési határozati javaslat általános vitája (Első helyen kijelölt bizottságként)	10
<i>Az elnök felvezetője</i>	<i>10</i>
<i>Győri Enikő tájékoztatója</i>	<i>11</i>
<i>Kérdések, vélemények</i>	<i>13</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>20</i>
<i>Bizottsági előadó kijelölése</i>	<i>20</i>
Egyebek	20

Napirendi javaslat

1. A Belga Királyság, a bolgár Köztársaság, a Cseh Köztársaság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, az Észt Köztársaság, Írország, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, az Olasz Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Portugál Köztársaság, Románia, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság, a Finn Köztársaság, a Svéd Királyság, Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (az Európai Unió tagállamai) és a Horvát Köztársaság között, a Horvát Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló szerződés kihirdetéséről szóló törvényjavaslat (T/5841. szám) (Általános vita)
2. A gazdasági és monetáris unióban megvalósuló stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés Magyarország általi aláírásának támogatásáról szóló határozati javaslat (H/5834. szám) (Általános vita)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Hörcsik Richárd** (Fidesz), a bizottság elnöke

Mile Lajos (LMP), a bizottság alelnöke
Bebes István (Fidesz)
Dr. Braun Márton (Fidesz)
Ékes József (Fidesz)
Gyopáros Alpár (Fidesz)
Ivanics Ferenc (Fidesz)
Dr. Mengyi Roland (Fidesz)
Nógrádi Zoltán (Fidesz)
Dr. Szalay Péter (Fidesz)
Tessely Zoltán (Fidesz)
Dr. Vejkey Imre (KDNP)
Balczó Zoltán (Jobbik)
Bana Tibor (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Ivanics Ferenc (Fidesz) megérkezéséig Gyopáros Alpárnak (Fidesz)
Ughy Attila (Fidesz) Ékes Józsefnek (Fidesz)
Lipók Sándor (Fidesz) Nógrádi Zoltánnak (Fidesz)
Dr. Vejkey Imre (KDNP) megérkezéséig Tessely Zoltánnak (Fidesz)
Firtl Máttyás (KDNP) Bebes Istvánnak (Fidesz)
Ékes József (Fidesz) távozása után dr. Braun Mártonnak (Fidesz)
Gyopáros Alpár (Fidesz) távozása után Ivanics Ferencnek (Fidesz)
Nógrádi Zoltán (Fidesz) távozása után Mengyi Rolandnak (Fidesz)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Győri Enikő európai uniós ügyekért felelős államtitkár (Külügyminisztérium)

Megjelentek

Sinka László főosztályvezető (Külügyminisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 38 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Az Európai ügyek bizottságának ülését megnyitom. Köszöntöm szakértőinket, munkatársainkat és köszöntöm a sajtó igen tisztelt képviselőit.

A mai bizottsági ülésünk első teendője a határozatképesség megállapítása. A jelenléti ív alapján megállapítom, hogy bizottságunk határozatképes, eseti megbízásokat jelentek be: Nógrádi Zoltán képviselő úr képviseli Lipők Sándort, Ékes József Ughy Attilát, Gyopáros Alpár Ivanics Ferencet és Bebes István Firtl Mátyás alelnök urat.

A mai napra vonatkozóan - a törvényi előírásnak megfelelően - megkapták képviselőtársaim a meghívót. Két tervezett napirendi pontunk van: az 1. az Európai Unió tagállamai, valamint a Horvát Köztársaság között a Horvát Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló szerződés kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitára bocsátása; a 2. napirendi pont a gazdasági és monetáris unióban megvalósuló stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés Magyarország általi aláírásának támogatásáról szóló országgyűlési javaslat. Első helyen kijelölt bizottságként tárgyaljuk meg az általános vitára bocsátást.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem, hogy ezzel kapcsolatban van-e valakinek véleménye, kérdése. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok ilyet.

Szavazásra teszem fel: Ki az, aki támogatja a napirendi pontok megtárgyalását? *(Szavazás.)* Ki az, aki ellenzi? *(Szavazás.)* Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Kettő tartózkodás ellenében a bizottságunk elfogadta.

Tisztelt Bizottság! Engedjék meg, hogy tisztelettel és szeretettel köszöntsem a mai két napirendi pont előadóját, Győri Enikő államtitkár asszonyt és Sinka László főosztályvezető urat a Külügyminisztérium részéről. *(Tessely Zoltán és Szalay Péter megérkeznek a bizottság ülésére.)*

Előljáróban szeretném elmondani és tájékoztatni képviselőtársaimat, hogy a visegrádi négyek EU-ügyekkel foglalkozó bizottságainak legutóbbi találkozására január 23-24-én került sor Szlovákiában, Častá-Papierničkában, illetőleg Pozsonyban. Az aktuális gazdasági kérdések megvitatása mellett a nemzeti parlamentek uniós politikákkal kapcsolatos hatáskörei szerepeltek a találkozó napirendjén. Ezen a találkozón elnökségünk képviselte bizottságunkat.

Továbbá tájékozatom képviselőtársaimat, hogy a dán európai uniós elnökség parlamenti dimenziójának keretében január 29-30-án került megrendezésre a COSAC elnökségi találkozó, ahol Connie Hedegaard klímaügyi uniós biztos a 2020-ig szóló klíma- és energiapolitikák prioritásait ismertette, valamint Maroš Šefčovič európai bizottsági alelnök a nemzeti parlamentek európai gazdasági kormányzás demokratikus ellenőrzésében betöltött szerepéről tartott előadást. Ezen én képviseltem bizottságunkat, két rövid felszólalást is tartottam.

A Belga Királyság, a bolgár Köztársaság, a Cseh Köztársaság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, az Észt Köztársaság, Írország, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, az Olasz Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Portugál Köztársaság, Románia, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság, a Finn Köztársaság, a Svéd Királyság, Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (az Európai Unió tagállamai) és a Horvát Köztársaság között, a Horvát Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő

csatlakozásáról szóló szerződés kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságának megtárgyalása

Tisztelt Bizottság! Hozzákezdünk az 1. napirendi pont megtárgyalásához, az Európai Unió tagállamai és a Horvát Köztársaság között a Horvát Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló szerződés kihirdetéséről szóló T/5841. számú törvényjavaslat általános vitára bocsátásához. Bizottságunk első helyen kijelölt bizottságként szerepel.

Tisztelt Bizottság! A törvényjavaslat célja tehát, hogy a 2011. december 9-én aláírt horvát csatlakozási szerződés kötelező hatályának elismerésére a kormány felhatalmazást adjon a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 7. § (1)-(3) bekezdése alapján. A javaslat részét képezi a csatlakozási szerződés hiteles magyar nyelvű szövegének a kihirdetése is. Az alaptörvény E) cikke (4) bekezdésének alkalmazásával a törvényjavaslat elfogadásához az országgyűlési képviselők kétharmadának a szavazata szükséges.

A 2011 első félévi magyar EU-s elnökség záróakkordjaként az egyik legfontosabb eredmény született meg, hogy 2011. június 30-án Horvátország lezárta a 2005-ben megkezdett csatlakozási tárgyalásokat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy hiszem, hogy ez egy olyan pontja volt az elnökségünknek, amire talán sokáig és sokan emlékeznek jó szívvel, és talán némi elismeréssel is. A magyar elnökség elkötelezettsége nélkül aligha kerülhetett volna sor a horvát csatlakozási tárgyalások befejezésére.

Tisztelt Bizottság! Megadom a szót Győri Enikő államtitkár asszonynak, a napirendi pont előadójának. Tessék parancsolni!

Győri Enikő tájékoztatója

GYŐRI ENIKŐ európai uniós ügyekért felelős államtitkár (Külügyminisztérium):
Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm, hogy az Országgyűlés mind a két témát napirendre tűzi ilyen sebességgel. Azt gondolom, hogy mind a horvát tárgyalások lezárása és a csatlakozásra magyar részről történő rábólintás egy rendkívül fontos aktus, mind, hogy a stabilitási unióhoz egy politikai felhatalmazást adjon az Országgyűlés.

A horvát csatlakozási tárgyalások és a csatlakozás megerősítése az Országgyűlés által egy olyan kérdés, amellyel ez a bizottság már nagyon sok alkalommal foglalkozott korábban. 2005-ben kezdődtek meg a csatlakozási tárgyalások. És én leginkább ennek a bizottságnak szeretném megköszönni, illetve ezen bizottság előző parlamenti elődjének, hogy a témát folyamatosan napirenden tartotta, és a parlamenti diplomácia minden eszközével segítette szomszédunk uniós csatlakozását.

Mindig öröm, hogyha olyan témát tűzhet napirendjére az Országgyűlés, amelyben nemzeti konszenzus van. A Külügyminisztériumnak az volt a benyomása, hogy minden magyar párt támogatja azt, hogy ezen szomszédunk is bebocsátást nyerjen az Európai Unióba.

És ahogy arra az elnök úr is utalt a bevezetőjében, ez a magyar elnökségnek az egyik legkockázatosabb prioritása volt, de azt gondolom, a legnagyobb sikere is. Hogy ha valamire emlékezni fognak a magyar elnökségből, akkor az a horvát csatlakozási tárgyalások lezárása lesz.

Szokták mondani, hogy a hála nem politikai kategória, de azt gondolom, hogy ezzel nem is nagyon kell foglalkozni. Az fontos, és nekem erről vannak személyes benyomásaim is, hogy a horvátok, a horvát emberek érzik úgy, hogy szomszédjuk, Magyarország tett azért, hogy ők valóban az Európai Unió tagjaivá váljanak, és azt gondolom, hogy ez mindennél fontosabb. És hogy ha nekünk voltak feladataink az elnökség alatt, akkor ezeket mindig úgy választottuk meg, hogy azok Közép-Európa és azon belül Magyarország érdekét szolgálják, és a horvát csatlakozás tipikusan egy ilyen ügy volt.

És ez nemcsak Magyarország és Horvátország kapcsolatáról, egyik szomszédunk boldogulásáról szólt, hanem van egy nagyon komoly üzenete az egész nyugat-balkáni régió irányába, hogy ezen országoknak, hogy ha a feltételeknek eleget tesznek, akkor igenis az Európai Unióban van a helyük. Ez egy elsőrendű magyar, horvát és nyugat-balkáni érdek, de mi azt gondoljuk, hogy ez egy összeurópai érdek is.

A bővítés az, amely Európa tartaléka nagyon sok szempontból, biztonsági, gazdasági, társadalmi, menekültügyi kérdés, és az ott még meglévő problémák kezelése egyértelműen európai uniós perspektíva.

Az elnök úr is utalt rá, hogy ez nem volt egy egyszerű feladat. Amikor átvettük az elnökséget 2011 januárjában, akkor hét nyitott fejezet volt, és bizony az előző elnökségek alatt a fokozatos haladás volt az, ami a normális ütem volt. Nekünk egy nagyon komoly hajrát kellett véghezvinnünk.

És ezt tettük nemcsak azért, hogy a magyar elnökség elmondhassa, hogy lezárta ezeket a fejezeteket, és így az egész tárgyalássorozatot, hanem azért, mert láttuk, hogy egyértelműen olyan a helyzet Európában, ami nem kedvez a bővítésnek. Ez a bővítési fáradtság nagyon sok tagállamon úrrá lett. Hogyha azt akarjuk, hogy biztosítsuk szomszédunk jövőjét az Európai Unióban, volt egy pillanat, volt egy olyan szövetségesünk, hogy valóban mindent elkövettünk annak érdekében, hogy ez létrejöhessen, és attól féltünk, hogy ez a politikai momentum elveszik. Olyan krízis alatt van Európa, elsősorban gazdasági értelemben, de sok egyéb vonatkozásban is, olyan egyéb feladatok nyomják az uniós vezetők vállát, hogy ez a feladat valahol hátrébb sorolt volna, hogyha mi ezt teljes vehemenciával akkor nem szorgalmazzuk.

És tulajdonképpen azok, akik egyébként végig lassítani próbálták, és még az utolsó pillanatig próbáltak valamit a küllők közé tenni, hogy ez ne jöjjön létre, azok is azt mondják ma, hogy jó, hogy a magyar elnökség, mi, az összes nehézséget és ellenállást, ami az intézmények vagy a tagállamok részéről volt, letörtük, mert valóban nem sikerült volna jó eséllyel, hiába csak néhány nyitott kérdés maradt volna, a második félévben ezeket rendezni.

Itt aztán valóban a diplomácia összes létező és nem létező fegyverét be kellett vetnünk az összes fronton, a miniszterelnöki szinttől a szakértői szintig valóban nagyon komoly munka folyt annak érdekében, hogy idáig eljussunk. A szerződés szövegezése, tehát az a termék, ami önök elé került, 2008 óta folyamatosan készült, ahogy a fejezetekkel haladt előre az Unió és Horvátország. A magyar elnökség után tulajdonképpen az aláírásra való előkészítés maradt a lengyel elnökségre. Ezt a munkát ők elvégezték, és így tudták a decemberi csúcsertekezleten az állam- és kormányfők ezt aláírásukkal ellátni.

Most nyílt meg a ratifikációs időszak. Horvátországban január 22-én volt egy pozitív kimenetelű népszavazás, egy erős többség volt amellet, hogy Horvátország lépjen be, és elindult a tagállami ratifikáció. Szlovákia elsőként ezt már megtette, jó eséllyel Magyarország lesz a második tagállam, és azt gondolom, hogy egy szomszéd országról lévén szó meg az elnökségi tevékenységünk is arra kötelez minket, hogy politikai gesztust téve valóban előresoroljuk ezt a kérdést a magyar Országgyűlésnek a napirendjén.

Egyetlen nemzetközi szerződésbe foglalták ezt a csatlakozási szerződés csomagot. Van maga a csatlakozás tényét rögzítő csatlakozási szerződés, ezen túl a csatlakozási szerződéshez csatolt és annak szerves részét képező csatlakozási okmány, ez utóbbi függelékeiből és a hozzá csatolt jegyzőkönyvből áll, illetve van egy záróokmány és annak mellékletei. Ez hasonló, talán emlékeznek még rá néhányan, a magyar csatlakozási szerződéshez. Maga egyébként a tárgyalássorozat nehezebb volt, mint annak idején a magyar, több fejezettel és nagyon kiemelt figyelemmel a bel- és igazságügyi kérdésekre. Tehát azért a 2004-es, illetve '7-es utolsó bővítéshez képest nehezedtek a csatlakozási feltételek.

Elnök Úr! Én most a részletekbe nem mennék bele. Kimondott magyar érdekek tekintem, hogy ezen szomszédunk is az Unión belül lehessen. Komoly jelzés a két nép barátságában is az, hogy mi ezt az utolsó jogi aktust is megtegyük, és én abban bízom, hogy

tényleg a magyar-horvát kapcsolatok ügyét is szolgálja maga ez a mai napirendi pont is és az, hogy az Országgyűlés pozitívan foglal állást.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár asszony.

Az Országgyűlés Európai ügyek bizottságának nevében szeretném megköszönni a kormánynak azon erőfeszítéseit, amit Horvátország csatlakozása ügyében megtett - valóban nem volt egyszerű harc. Ahogy a magyar elnökség ígérte, mindent megtesz, ezt meg is tette. Korábban a sajtóban megjelentek ilyen állítások, hogy a magyar elnökség ideje alatt majd aláírjuk a csatlakozási szerződést. Emlékeztetem képviselőtársaimat, hogy Martonyi János külügyminiszter úr az egyik ilyen találkozáson óva intette bizottságunk tagjait, hogy előzetes véleményekbe bocsátkozzunk, hiszen sok minden függvénye volt, nagy harc volt, de hál' istennek most a végén vagyunk ennek a harcnak. Bizottságunk alelnöke is, Firtl Máttyás alelnök úr, aki magát horvát származásúnak tekinti, sokat küzdött különböző parlamenti konferenciákon, velünk együtt.

Tisztelt Bizottság! A vitát megnyitom. Akinek kérdése, véleménye van, kérem, jelezze! *(Jelzésre:)* Balczó képviselő úr, tessék parancsolni!

Kérdések, vélemények

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Engedjék meg, hogy röviden most indokoljam, hogy a napirend megszavazásánál miért tartózkodtunk. A 2. napirendi pont miatt, amelynek a pénteken kiküldött tárgyalási anyagát és a rendkívüli bizottsági ülést nyilvánvalóan nagyobb súlyúnak éreztük annál, minthogy így tárgyaljuk, és mindketten előzetesen parlamenten belüli feladatot vállaltunk, tehát kétséges, hogy ezen részt tudunk venni.

A horvát csatlakozással kapcsolatban a plenáris ülésen is viszonylag röviden szeretnék szólni, de ennél talán hosszabban, mint amit most elmondok, de nem akarom a szaktanácsot terhelni olyan mondanivalóval, ami részben politikainak minősíthető, de szorosan összetartozik a csatlakozással. Annyit tudok mondani, hogy a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom tiszteletben tartja a horvát népszavazási döntést, feltételezve azt, hogy a 2003. április 12-ei magyar népszavazáshoz képest megfelelőbb és pontosabb információk birtokában hozták meg ezt a döntést. A szavazóknak egyharmada szavazott a csatlakozás ellen, ami egy viszonylag jelentős szám, miközben nyilván egy meggyőző többség van az igen mellett.

A Jobbik abban bízik, hogy Horvátország csatlakozásával az Európai Unió egy olyan országgal bővül, amelyik saját közelmúltbeli történelmi tapasztalatai alapján, a nemzeti önrendelkezés fontosságát nyilvánvalóan érzékelve és azt képviselve reményeink szerint annak érdekében fog működni, hogy a választható két út közül ne egy szuperállami berendezkedés jöjjön létre, hanem egy nemzetek önrendelkezését megfelelő mértékben tiszteletben tartó Európai Unió. Ennek jegyében fogjuk támogatni a csatlakozást.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Következik Mile alelnök úr.

MILE LAJOS (LMP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Csak két kérdésem, megjegyzésem lenne. Természetesen a Lehet Más a Politika támogatni fogja a javaslatot, és annak az általános vitára bocsátását itt szintén támogatni fogom. Kettő elemről szeretnék egy kicsit többet tudni.

Említette, és ez többször elhangzott a megelőző időszakban is, hogy ez egy nagyon fontos üzenet a Nyugat-Balkán egésze számára is és kihat az integrációs folyamat jelenjére és

jövőjére is. És rögtön említette is, hogy lehetett érzékelni egyfajta bővítési fáradságot az EU-n belül. A mostani helyzetértékelés szerint ez a fajta bővítési szándék - akár a Nyugat-Balkán irányában - mennyire szorul háttérbe vagy mennyire várható, hogy Horvátország csatlakozásával esetleg újabb lehetőségek adódnak. Magyarán az a cél, hogy a Nyugat-Balkán egészét tudja integrálni a közösség, az mennyire reális a mostani helyzetben, amit ön is jelzett, hogy válság van.

A másik: Történtek-e olyan természetű diplomáciai egyeztetések, amelyek arra vonatkoznának, hogy Horvátországgal milyen szempontból járhat jól az EU? Most pontosítani fogom a kérdésemet: tehát ami az egyik alap szervi baja a közösségnek, az a periféria és a központi államok közötti eltérés, és jöllehet egy érdekközösségről beszélünk, amikor az EU-t emlegetjük, de ezen belül tagolódnak azért természetesen helyzettől, pozíciótól függően a különböző regionális és nemzeti érdekek is. Ebben a természetű polémiában, vitában mennyiben számíthatunk majd a horvátok együttműködésére? Csak zárójelben téve hozzá, ezt megerősítendő, hogy itt az új költségvetés is készül. Tehát történtek-e tapogatózások ez irányban, hogy mennyire lehet szövetségesünk Horvátország ebben a fajta folyamatban?

Köszönöm.

ELNÖK: Más kérdés? (*Senki sem jelentkezik.*) Nincs. Csak jelzem képviselőtársaimnak, hogy januárban, mint említettem, Častá-Papierničkában volt egy visegrádi négyek tanácskozás, ahol a bizottsági elnökök összejövételén elhatároztuk közösen azt - Magyarország tölti be a V4-ek elnökségét -, hogy a következő budapesti konzultációra együttesen hívja meg a magyar elnökség - nyilván én fogom meghívni - a horvát parlament európai ügyek bizottságának az elnökét és tagjait, hogy vegyenek részt, ezzel is kifejezvé, hogy szorosabbra próbáljuk fűzni a kapcsolatokat.

Megadom a válaszadás lehetőségét az államtitkár asszonynak. Tessék parancsolni!

GYŐRI ENIKŐ európai uniós ügyekért felelős államtitkár (Külügyminisztérium):
Köszönöm Mile alelnök úr két kérdését.

A bővítési szándékok jelenleg az Unióban továbbra sem slágertéma, de a magyar elnökség nagyon fontos munkát végzett abból a szempontból is, hogy például az uniós intézmények hogy viszonyulnak hozzá. Az Európai Parlament az mindig is bővítéspárti volt, tehát szövetségesünk volt. Az Európai Bizottsággal nagyon sokat dolgoztunk közösen a horvát dosszién, és meggyőződésem, hogy a Bizottság most jobban érti, hogy milyen pozitív hozadéka van a bővítésnek, a Nyugat-Balkán felé való bővítésnek, mint a magyar elnökség előtt. Ebben egészen biztos vagyok.

Ha csak azt nézem, hogy jelenleg a szerb és a montenegrói dossziét hogy kezeli a Bizottság, kéz a kézben csináljuk, rendkívül szoros egyeztetés folyik jelenleg is Magyarország és a Bizottság között, együtt beszéljük meg most is a taktikát, hogy hogyan tudnánk elősegíteni ezen két országnak az integrációját, mely tagállamokon dolgozunk közös erővel, mindenki a saját csatornáján, hogy például az Általános Ügyek Tanácsának most február végi ülésén a zöld jelzést Szerbia megkapja, tehát tagjelöltté válhasson. Nem néz ki jól az ügy, meglátjuk, hogy mi lesz. Mi minden eszközzel azon vagyunk, hogy Szerbia ezt megkapja. Volt komoly problémánk, amit kétoldalú kapcsolatokban kezeltünk. Mi európai ügynek tekintettük továbbra is a kárpótlás kérdését. Szerbia megtalálta a megoldást, így Magyarországnak ebben a pillanatban az a feladata, hogy őket segítse.

Montenegró ügyében is az Európai Bizottsággal kéz a kézben mindent elkövetünk annak érdekében, hogy júniusban szintén legyen egy bólintás arra, hogy végre megkezdődjenek a csatlakozási tárgyalások. De ez még egyik sem lefutott ügy. Ezt a két döntést az Európai Tanács decemberben nem tudta meghozni. Tehát amikor én azt mondtam,

hogy a horvát ügy nehezebb lett volna az év második felében, ez a két momentum is mutatja, hogy bizony a bővítés továbbra is a napirenden ott szereplő, de mérhetetlenül nehézkes ügy a legtöbb tagállam számára. Nekem meggyőződésem, hogy egy hibás percepció alapján.

A második kérdés, hogy jól jár-e Horvátország, az Európai Unió és mi személy szerint. Igen, én erről nem beszéltem, de Közép-Európának nagy nyereség Horvátország felvétele, és Közép-Európa erősebbé válik a horvát csatlakozás által. A mi országcsoportunk lesz számosabb, jó érdekérvényesítő.

Azt tudom önnek mondani, hogy a múlt hét előtti héten, amikor a kohéziós politika barátai, egy országcsoport tanácskozott, ez 14 ország, ott 15-én már ott ültek a horvátok is. Tehát ők már minden fórumon egyértelműen ott vannak, részt vesznek a tanácsüléseken is. Egy dologból vannak kizárva, amikor az ő régiójukat érintő további bővítési ügyek vannak, akkor nem szólalnak meg. Tehát szavazásokban még nem vesznek részt, de egyébként mindenhol véleményt nyilvánítanak, az összes tanácsi munkacsoportban, illetve magukon a miniszteri tanácsi üléseken. Azt gondolom, ez egy komoly nyereség, hogy a kohéziós országok körei pont a 2014-20-as költségvetés előkészítő tárgyalásai során ott vannak, és nagyon hasonló problémákkal küzdenek, mint például Magyarország.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Szavazást rendelek el. Kérdezem, ki az, aki támogatja a T/5841. számú törvényjavaslat általános vitára bocsátását. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Egyhangú, köszönöm szépen, 17 egyhangú szavazat.

Bizottsági előadó kijelölése

A bizottság előadójának kijelölése: ha nincs más jelentkező, akkor én röviden beszámolok, ez a mai bizottsági döntésünk úgy is egyhangú volt. Kisebbségi véleményt nem kell elmondani, úgyhogy akkor én röviden, pár mondatban tájékoztatom a plenáris ülést, annál is inkább, mivel a délutáni szavazások egyik napirendi pontja az általános és a részletes vita lefolytatása, tehát akkor nyilván röviden kell erről szólni.

A gazdasági és monetáris unióban megvalósuló stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés Magyarország általi aláírásának támogatásáról szóló H/5834. számú országgyűlési határozati javaslat általános vitája (Első helyen kijelölt bizottságként)

Tisztelt Bizottság! Rátérünk a második napirendi pontra: a gazdasági és monetáris unióban megvalósuló stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés Magyarország általi aláírásának támogatásáról szóló H/5834. számú országgyűlési határozati javaslat. Bizottságunkat első helyen jelölte ki a házbizottság. A napirendi pont ismételt előadója az államtitkár asszony.

Az elnök felvezetője

Tisztelt Bizottság! A kormány által előterjesztett határozati javaslat lehetőséget teremt arra, hogy az Országgyűlés kifejezze álláspontját a tervek szerint március 1-jén aláírásra kerülő kormányközi szerződéssel kapcsolatban, azaz a kormány a szerződés aláírása előtt szükségesnek tartja az Országgyűlés politikai támogatásának a nyilvános megjelenítését. Uniós ügyekben, emlékeztetem képviselőtársaimat, ritkán kerül sor hasonló előzetes parlamenti támogatás kifejezésére, ami jelzi a parlamenti támogatás súlyát is.

Szeretném elmondani és ismételten emlékeztetni képviselőtársaimat, hogy a kormányközi szerződés tárgyalásának a következő menete volt decemberben és januárban. Az

Európai Tanács 2011. december 8-9-ei csúcstalálkozóján született meg azon döntés, hogy a válság kezelése, a tagállami politikák nagyobb összehangolása érdekében új kormányközi szerződésre van szükség. Orbán Viktor miniszterelnök úr a 2004. évi LIII. törvény rendelkezéseinek megfelelően az Európai Tanács 2011. december 9-ei ülését követően az Országgyűlés plenáris ülését, az Európai Tanács 2012. január 30-ai ülését megelőzően pedig január 25-én az úgynevezett konzultációs ülést tájékoztatta a csúcstalálkozók napirendjével kapcsolatos magyar álláspontról.

Győri Enikő államtitkár pedig 2011. december 19-én szóban tájékoztatta bizottságunkat a kormányközi szerződés előkészületeiről, majd 2012 januárjában írásban is többször, több alkalommal ismertette az aktuális fejleményeket, ezt pedig megküldtem minden bizottsági tagunknak. Szeretném megköszönni azon képviselőtársaimnak, akik válaszoltak, a Jobbik képviselőinek és a fideszes képviselőknek, amely összefoglalót a bizottságunk tagjai véleményezés után tehát visszaküldték a Külügyminisztérium számára.

Az Európai Tanács 2012. január 30-ai informális ülésén 25 tagállam, köztük Magyarország jelezte csatlakozási szándékát a szerződéshez.

Engedjenek meg még nagyon rövid három gondolatot! A kormányközi szerződés tartalmi elemei közül az Országgyűlés szempontjából három elem emelendő ki. Egy: az adóharmonizációra nem terjed ki a szerződés hatálya, ellentétben a tavaly elfogadott Euró Plusz Paktummal. Tehát kár nem éri Magyarországot.

A második: a szerződés előírja az adósságcsökkentést szolgáló alkotmányos szabályok megalkotását, amelyekben az alaptörvény adósságfék-rendelkezése a többi tagállam számára is egy lehetséges modellként szolgálhat. Tehát gyakorlatilag bennünket követ az Európai Tanács.

A harmadik: a szerződés lehetővé teszi, hogy a szerződő felek nemzeti parlamentjei az Európai Parlamenttel közös vitákat, konferenciákat tartsanak a költségvetési politikák és a szerződésből fakadó kérdések kapcsán. Ez az egyik javaslat, hogy a COSAC mintájára az Európai Unió nemzeti tagállamainak költségvetési bizottsági tagjai és az Európai Parlament költségvetési bizottsági tagjai egy hasonló grémiumot hozzanak létre. Tehát ez azért fontos, mert a szerződés nem zárja ki a nemzeti parlamenteket, hanem megnyitja a lehetőséget a demokratikus viták előtt, ami különösen fontos számunkra a lisszaboni szerződés fényében.

Tisztelt Bizottság! Megadom a szót Győri Enikő államtitkár asszonynak, a napirendi pont előadójának. Tessék parancsolni!

Győri Enikő tájékoztatója

GYŐRI ENIKŐ európai uniós ügyekért felelős államtitkár (Külügyminisztérium):
Köszönöm szépen, elnök úr, és azt is köszönöm, hogy időt megspórolva ön már elég sok mindent elmondott arról, hogy pontosan miről is van szó.

Valóban több alkalommal tájékoztattuk az Országgyűlést, és maga a miniszterelnök mondta azt decemberben egy plenáris hozzászólásában, egy napirend előttjében, hogy az Országgyűléstől mindenképp politikai felhatalmazást fog kérni ahhoz, hogy ezt a szerződést majd aláírja, hiszen egy rendkívül súlyos és nemzeti szuverenitást érintő kérdésről van szó.

Tisztázandó volt akkor még, hogy akkor az állam- és kormányfők szándékát, hogy legyen egy ilyen szerződés, pontosan hogyan kell érteni, mely kötelezettségek mikortól vonatkoznak a szerződő felekre. Ezeket, ahogy az elnök úr is említette, sikerült tisztázni, és olyan szöveg született, aminek az elfogadását a kormány jó szívvvel ajánlja, és egy ilyen szöveghez kéri a politikai felhatalmazást.

Azt nem kell önöknek mondanom, hogy rendkívül kritikus hónapokat élünk az Európai Unióban. A permanens válság az, ami a legjobban leírja a folyamatokat, tulajdonképpen 2008 óta. Az újabb és újabb válságokra mindig csak egy ideiglenes megoldást tudunk közösen, a 27-ek szintjén kitalálni és elfogadni. Országok dőlnek be. 2008-ban

sajnálatos módon Magyarország volt az első, aztán újabb és újabb országok következtek. Még mindig nem vagyunk túl a görög ügyön, Portugália fölött is újra ott lebeg a pallas. Tehát egyértelmű, hogy olyan szabályokat kellett kidolgozni, amelyek az eladósodást megfékezik. És a gazdaságpolitikai koordináció is új irányt tud venni, pontosan annak érdekében, hogy az ilyen válságokat meg lehessen előzni.

Azt, hogy Magyarország rendkívül kitett az eurózónában zajló folyamatoknak, azt hiszem, hogy nem kell bizonyítani. A magyar forintnak az árfolyama rendkívüli módon ingadozik, például attól, hogy egy görög ügyben előző nap mi történt, vagy egy portugál vagy egy ír helyzet megoldása terén milyen elképzelések látnak napvilágot, ez mind lecsapódik rajtunk. A nemzetközi statisztikákban is szerepel, hogy Magyarország a tizedik legnyitottabb gazdaságú ország, tehát bármi történik a világgazdaságban vagy az eurózónában, amelyhez export és import tekintetében is a legerősebben kötődünk, az egyértelműen azonnal kifejti itthon a hatását. Én azt szoktam mondani, hogyha az eurózóna köhög, akkor mi Magyarországon tüdőgyulladást kapunk. Tehát elsőrendű érdekünk, hogy az eurózónában rendben menjenek a dolgok.

A csatlakozáskor vállaltuk, hogy az eurót be fogjuk vezetni, amint arra készen állunk. Magyarország jelenleg nem áll készen, és sajnálatos módon távolabb áll az euró bevezetésének feltételeitől, mint 2002-ben. A feladat az, hogy az ország, amikor arra felkészült, és képes az euró bevezetésével járó kötelezettségeknek megfelelni és a versenyképességét ez már nem rontja, hanem javítja, akkor ezt majd megtegye. Időpontot most még nem lehet mondani, de továbbra is azt látjuk, hogy az mindenképpen segítene az országnak, hogyha majd, amint arra felkészült, eurót használna.

Az óriási kitettségünkön túl a másik, amiért ezt elfogadásra ajánlom, az az, hogy egyértelműen egybeesnek Magyarország érdekei azzal, amit ez a szerződés tartalmaz, mert a magyar kormány a politikája is arra alapoz, hogy meg kell akadályozni azt, hogy a jövő generációinak költségére éljünk, hogy tovább eladósodjunk, ezért rendkívül szigorú kontroll alatt kell tartani a költségvetési hiányt, illetve az eladósodottságot, és ez a szerződés olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek ezzel a törekvéssel egybeesnek. Szintén emlékeztetném az urakat arra, hogy a magyar elnökségnek is ez volt az egyik célkitűzése. Mi ezt akkor az úgynevezett 6-os jogszabálycsomagban jelenítettük meg, amelynek pontosan a nagyobb költségvetési fegyelem volt a célja. *(Balczó Zoltán távozik az ülésről.)*

Ha az elnök úr megengedi, én részletekbe nem mennék, hogy pontosan akkor most az eladósodásra, a költségvetési hiány megfékezésére mit tartalmaz a szerződés, ez önök előtt ismert, a sajtó is elég részletesen foglalkozott vele. És az elnök úr kiemelte, hogy melyek voltak azok a pontok, amelyek úgynevezett red line-ok voltak a magyar kormány számára, tehát amiből nem engedtünk. Azt is el kell hogy mondjam, hogy volt egy nagyon erős közép-európai érdek-összehangolás, nagyon jól tudtunk együttműködni visegrádi partnereinkkel, illetve egyéb közép-európai partnereinkkel annak érdekében, hogy a szerződés szövege a nekünk megfelelő módon változzon.

Az elnök úr már említette, hogy a kötelezettségek az euró bevezetésének időpontjától terhelik a szerződő feleket, illetve aki kívánja, az előbb életbe léptetheti ezeket önkéntes alapon. Ez volt az egyik legfontosabb feltételünk. Ezenkívül Magyarország a felzárkózás, a versenyképesség erősítése érdekében nem támogatja az adóharmonizációt, a további adóharmonizációt. Ilyen kötelezettséget ez a szerződés nem tartalmaz, tehát emiatt is jó szívvvel ajánljuk elfogadásra.

Hogy ott lehessünk az eurózóna csúcserkezteken, itt is egy nagyon komoly közép-európai együttműködés eredményeként sikerült azt elérnünk, hogy a versenyképességgel, az eurózóna működésével, valamint a szerződés végrehajtásával kapcsolatos euró-csúcstalálkozókon mi is ott lehetünk, legalább évente egy alkalommal.

Magyarországnak végig az egyik legfontosabb aggodalma az volt, hogy hogyan lehet ezt a szerződést összehangolni a létező uniós keretekkel. Mi szerencsésebbnek tartottuk volna, ha az Unió integritását semmi nem kérdőjelezi meg, ha ez is egy uniós szerződés lett volna. Ez az Egyesült Királyság ellenállása miatt nem valósult meg, és végül aztán a politikai megállapodást már Csehország sem kötötte meg január végén. Tehát így, egyelőre úgy tűnik, hogy 25 szerződő fél lesz. Természetesen minden tagállam a maga jogi vagy politikai felhatalmazási procedúráját most folytatja le, az aláírással március 1-jei, 2-ai európai tanácsi értekezlet mezsgyéjén kerül majd sor. Tehát számunkra az is fontos, hogy a szerződésben szerepel, hogy öt év múlva át kellene emelni ezt a szerződést uniós keretekbe.

Még egy megjegyzés, hogy a későbbi csatlakozásnak nem feltétele a szerződő felek egyhangú támogatása, ez a két tagállam is dönthet úgy a későbbiek folyamán is bármikor, hogy mégis részese kíván lenni ennek a szerződésnek.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Urak! Mindezek fényében, mivel egyértelműen az a szándék, amit ez a szerződés kifejez, egybeesik Magyarország céljával, mivel a legfontosabb kereskedelmi, gazdasági partnereink az Európai Unió államai, ez ezt a folyamatot segíti, illetve mivel rendkívül sérülékenyek vagyunk és nagyon erős a kitettségünk az eurózónában történeteknek, ezért én azt kérem, hogy az Országgyűlés fejezze ki az egyetértését, hogy a kormány képviselőiben a miniszterelnök úr ezt a szerződést március elején aláírja.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Ismételen szeretném hangsúlyozni, hogy a kormányközi szerződés súlyát és a parlamenti döntés szükségességét jól mutatja, hogy uniós ügyekben hasonló előzetes parlamenti felhatalmazásra ritkán kerül sor, legutóbb az alkotmányos szerződés kapcsán. Tehát ezért végre bizottságunk a neki járó munkát is el tudja végezni, azaz mi vagyunk a parlament füle és keze a 2004. évi LIII. törvény alapján. Tehát a bizottságunk ezért többször elmondta, hogy az Országgyűlés egyik legfontosabb bizottsága, ebben az esetben pedig kiválóan bizonyítható ezzel.

Megnyitom a vitát. Akinek kérdése, véleménye van, kérem, tegye föl! (*Jelzésre:*) Bana képviselő úr, tessék parancsolni!

Kérdések, vélemények

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. A magunk részéről nem tudjuk támogatni a határozati javaslatot, ahogy elutasítjuk magát az európaktumot is, ugyanis mindezt mi a nemzeti önrendelkezés súlyos feladásának tekintjük. A költségvetési paktum által tervezett lépések a határozott álláspontunk szerint a szuperállam irányába hatnak, mindemellett pedig az Országgyűlésnek a döntési jogköre is jelentős mértékben csorbul ezáltal.

Szeretnék emlékeztetni arra, hogy Orbán Viktor miniszterelnök úr decemberben, december 12-én még komoly fenntartásait hangoztatta a költségvetési paktummal kapcsolatban az Országgyűlés plenáris ülésén. Akkor arról beszélt a miniszterelnök úr, hogy a közös pénz bevezetését követően most eljött a költségvetési unió ideje, és itt van a küszöbön a szinte teljes gazdasági uniónak a lehetősége, sőt, egyre többen beszélnek teljes politikai unió megteremtésének szükségességéről is, és akkor még Orbán Viktor a brit álláspont támogatásának a lehetőségéről beszélt. Hozzáteszem, hogy Csehország azóta nemcsak megfontolta ezt a lehetőséget, hogy támogassa a brit álláspontot, hanem úgy döntött, hogy kimarad a paktumból.

Éppen ezért tartjuk mi ezt sajnálatosnak, hogy a kormány és a miniszterelnök úr álláspontja januárra jelentősen megváltozott ebben a kérdésben, és az Európai Tanács január 30-ai ülésén elkötelezte hazánkat a csatlakozás mellett. Így aztán mi egyértelműen azt

mondjuk, hogy ez a határozati javaslat, ennek a vitája és Országgyűlés általi szavazása még a legnagyobb jóindulattal is csak egy utólagos pecsétrátételnek tekinthető. Persze lehet arra hivatkozni, hogy bizonyos rendelkezéseket csak akkor kell majd alkalmaznunk magunkra, hogyha mi is bevezetjük a közös fizetőeszközt, de azt például mi is vállaljuk, hogy - idézem - meg kell tenni az ahhoz szükséges lépéseket, hogy e szerződés tartalma az Európai Unió jogi keretének részévé váljon.

Az Egyesült Királyság és Csehország úgy döntött, hogy kimarad a paktumból, a mi véleményünk szerint nekünk is ezt kellene tennünk.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársam! Csak szeretném emlékeztetni arra, hogy most február 13-a van, és erre március 1-jén kerül sor, tehát nem utólag vagyunk, hanem előtte vagyunk. Tessék megnézni a naptárt! Tehát ilyet mondani, hogy utólagos pecsét, könyörgöm! Előzetes pecsétet fogunk rátenni, ha rátesz a parlament.

A második: véleményem szerint Orbán Viktor miniszterelnök úr véleménye nem változott, majd az államtitkár asszony kifejti, nem akarom a kenyerét elvenni. Én csak egy dolgot szeretnék mondani: korábban nagy vita volt, hogy az adóharmonizáció kikerül belőle - kikerült belőle. Tehát a magyar vélemény nem változott, ugyanazok maradtunk, csak maga a szöveg változott, ami a fiskális paktum szövege. Mile alelnök úr!

MILE LAJOS (LMP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Nem akarnék ebbe a diskurzusba nagyon mélyen belemenni.

Itt valami kis értelmezési zavar, egy nagyon picike, azért csak van. Tehát ezen az ominózus december 9-ei csúcson, aminek aztán nagyon sokféle értelmezését lehetett hallani, lehetett egy olyan értelmezése az elhangzottaknak, hogy a miniszterelnök úr valami olyasmit mondott, hogy a magyar Országgyűlés véleményének, álláspontjának ismerete nélkül nem fogja elkötelezni magát. Itt van egy kis probléma ebből a szempontból. Nem azt mondom, hogy ez aztán most mindent felülír, de hát itt már nem az álláspont megismeréséről van szó, hanem egy politikai megerősítésre van szükség ahhoz, hogy ő ezt március 1-jén jó szívvel aláírhasssa. Elhangozhat most, de a rákövetkező ülészen, amikor deklarálta a miniszterelnök úr a csatlakozási szándékunkat, akkor azt gondolom, hogy a dolog nagyjából eldőlt. Tehát talán ezt megelőzően szerencsésebb lett volna egy érdemi konzultációt folytatni a parlamenttel. Ennyiben osztom a kritikát.

Néhány aggályomat meg fogom fogalmazni. Természetesen az általános vitára való alkalmasságot támogatni fogjuk, és aztán még beszéljessünk, majd meglátjuk, hogy hogyan lesz. Olyan sok idő persze nincs.

Ami az állami adósságot illeti: persze, tehát akár még úttörő szerepünk is lehet ebben a dologban. Rögzíti, hogy 60 százalék alatt kell tartani és a többi, viszont nem tartalmaz eszközöket, nem tartalmaz metodikákat arra nézve, hogy a komoly problémával küzdő országok, főleg a periférián, hogy megint a mániámat vegyem elő, adósságkezelésére, adósságcsökkentésére vannak-e kidolgozott eljárások, vannak-e kidolgozott módok. Inkább a fenyegetés érződik ebből a javaslatból vagy ebből a szerződésből.

Közös kötvény kibocsátása például, akár. De ez csak egy ötlet. Jó lenne látni, hogy a bírságot, az esetleges szankciókon túlmenően ajánl-e valamit az adósságállomány való kezelésére. Volt a franciáknak egy ilyen szándéka, hogy a pénzügyi tranzakciók adóztatását komolyabban kellene venni, hiszen itt forráshiánnyal is küzd ilyen szempontból az EU. Most hogy áll ez a helyzet? Hiszen talán ez a szerződés is tartalmazhatná ezt.

Kicsit megint tüneti kezelésnek érzem ezt a fajta megállapodást, és távlatosan nem érezhető benne, hogy lényeges megoldásokat tartalmazna, hogy ne fordulhasson újra elő egy ilyenfajta krízis.

Ami rendkívül fontos ebből a szempontból. Említi, hogy jóllehet igen, amíg nem válunk eurótagokká, addig olyanfajta kötelezettségek nem vonatkoznak ránk, mint az euróövezeti tagokra, de hát aztán persze, látni kell, és ezt ön is említette, hogy addig, amíg az adósságállományunk 80 százaléka euróban van, a külkereskedelmünk kizárólag euróban zajlik, addig nem vagyunk függetlenek. Tehát egyetlen pillanatig sem vagyunk, csak formailag, hogyha úgy tetszik, nincsenek olyan erős kötelezettségek, mint akik már most benne vannak az euróövezetben. De ez nagyjából azt jelenti, hogy emiatt a hatásmechanizmus miatt Magyarországnak nagyon kicsi a mozgástere.

Ami az egész szerződés létrejöttét illeti, ott is van egy olyan feltételezés, és nem alaptalan, hogy talán még a lisszaboni szerződés szellemét is egy kicsit mellőzi. Tehát ahogyan ez elkészült, gondolok itt a német-francia együttműködésre, és aztán a németek felerősödésére, nem ment végig azon a felületen ez a szöveg, hogy mondjuk a szubszidiaritás elvének megfelelne-e, vagy akár a részvétel elvárásának megfelelne-e. Hogy ha most nagyon rondát szeretnék mondani, nem szeretnék, de mondom, akkor egy kicsikét német diktátum jellege van a dolognak.

A következő: az jó, hogy a lengyelek mögé felálltunk és támogattuk, hogy akkor vegyünk részt ezeken az információs üléseken, de itt is látni kell, hogy tematikai megszorítás is van, és alkalmi is, hogy hányan lehet részt venni. Persze, van tájékoztatási kötelezettség, de tudjuk, hogy a döntéseken való részvételt nem pótolja semmiféle utólagos támogatás. Tehát teljes mértékben ez sem valósult meg.

A következő, hogy ha a mostani szabályozókat is komolyan venné az EU, gondolok itt a maastrichti pontokra, tehát mondjuk a túlzott deficit eljárására, akkor már lett volna lehetőség arra, hogy itt lépéseket vagy eredményeket lehessen elérni. Ez számomra még nem garancia arra, hogy majd ezek után akkor mindezt komolyan fogják venni. Ezt az 1/20-ados csökkentést persze értem, de ennek a lehetősége eddig is fennállt, és mégsem valósult meg.

Ez az úgynevezett strukturális hiány, amit 0,5 százalékban állapít meg az anyag, szerintem Magyarország számára vállalhatatlan és tarthatatlan. Tehát a mostani feltételek között én nem tudom elképzelni, hogy ezt ezen a szinten tartani lehet, márpedig ez vonatkozni fog ránk is, azt gondolom.

A bíróságot, az eljárásrendet is kifejti. Ott már az is felvetődik ebben az anyagban, hogy akár egyetlen tagállam is kezdeményezhet bírósági eljárást, hogy úgy van. Nem érzem valami életszerűnek. Vagy pedig, ha azzá válik, akkor ebből lehet olyan diplomáciai zűrzavar, ami tovább fogja feszíteni az EU-t, és nem a konszolidáció és az együttműködés irányába mutat. *(Dr. Vejkey Imre távozik a bizottság üléséről.)*

És amit még nagyon hiányolok: elég kevés figyelmet fordít az anyag a növekedés és a foglalkoztatás kérdésére. Tudom, hogy készül ezzel kapcsolatban egy külön elaborátum, de azért sokkal nagyobb hangsúllyal és pontosabb leírással rögzíteni kellett volna már ebben a javaslatban is, vagy ebben a megállapodásban is ezt a két területet, mert e nélkül nem hiszem, hogy ezek a válságok elkerülhetők lesznek, és csökkennének a feszültségek.

Valahogy úgy töröm a fejemet, törjük a fejünket, hogy valószínű, hogy nagyobb hiba nem aláírni, mint aláírni ezt a mostani kormányközi megállapodást.

És arra nagyon kíváncsi leszek, hogy hogyan fogják ezt majd beilleszteni az EU-s jogrendbe, mert az megint nem lesz egy kis feladat, nemcsak jogi szempontból, hanem a nemzeti akaratok és érdekeket is figyelembe véve. Hajlok rá, hogy inkább alá kellene írni, mint nem, de azt, hogy teljes fedésben lenne a magyar érdekekkel, vagy akár a regionális érdekekkel, vagy a periférián lévő államok érdekeivel, azt erőteljes túlzásnak gondolom. Több benne a belátás, mint a valós érdekelismerés, de ezért ezt nem kárhoztatom.

Tehát amit a miniszterelnök úr esetleges véleménymódosulásával kapcsolatban elmondott az elnök úr is, meg elhangzott, én ebben nem látok semmit. Tehát vannak olyan helyzetek, amikor kell finomítani az alapálláson. Tehát ilyen szempontból nem egy rossz

irány, hogy most valahogy a megállapodás, a megegyezés irányába kezdett fordulni a magyar diplomácia. Ezzel nekem semmi bajom nincs, csak még egyszer mondom, hogy ennek a szerződésnek vannak olyan tartalmi elemei, és a kialakításának olyan eljárásrendi problémái, amik az én szememben kicsit aggályossá teszik a dolgot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csak egy dolgot szeretnék megemlíteni: az alelnök úr számára is ismételten elmondom, hogy a kormányközi szerződés tárgyalásának menetét nem véletlenül mondtam el. Tehát úgy tudom, hogy januárban létrejött egy ad hoc bizottság, ahol a magyar kormány képviseltette magát, és mi folyamatosan, négyszer vagy ötször, a változtatások után mindig megkaptuk ezt a szöveget, és az államtitkár asszony megkérdezte, hogy van-e valakinek valami véleménye. Minden képviselőtársam megkapta ezt, tehát alkalmunk lett volna, vagy volt arra, hogy esetleg elmondjuk a véleményünket.

Tehát a szöveget, ennek a módozatait alapvetően ismerjük. Nyilván ez nem egy tárgyalás, hanem kemény tárgyalások során született meg. És éppen azért van most még, a mai nap folyamán vita a parlamentben, nem pedig a Tanács után, vagy a Tanács előtt egy-két nappal, hogy legyen alkalom arra, hogy ezt megvitassák a parlamenti pártok. Valóban, fontos ennek a vitája, mert a parlament szerepe megkérdőjelezhetetlen, és maga a miniszterelnök úr is említette ezt. Akkor az volt a baj, hogy kvázi miért hátrált ki, miért mondta azt, hogy a parlament jóváhagyása nélkül nem írja alá.

A sajtó kifizűzött bennünket, azt is mondhatnám, és akkor a végén kiderült, hogy minden tagállam ezt hozta fel, nyilván a briteket kivéve, még a csehek is, hogy csak azután fogják esetleg aláírni. A cseheknek aztán végképp megváltozott a véleményük. Braun képviselőtársamé a szó!

DR. BRAUN MÁRTON (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Köszönjük szépen a tájékoztatást. Valóban menet közben is kaptunk anyagokat, tehát nem lehet azt mondani, hogy most hallunk róla először.

Úgy érzem, hogy Európa egy kicsit későn ébredt fel, tehát megint események után vagyunk, a megtörtént bajt próbáljuk utólag orvosolni. És itt egy érdekes gondolat volt az alelnök úrtól, hogy voltak a maastrichti kritériumok, azokat kellett volna betartatni. Ez mindenképpen egy jó felvetés.

De az, hogy egy erős Európának legyünk a tagjai, vagy legalábbis gazdaságilag erős Európának és stabil Európának legyünk a tagjai, az mindenképpen eminens érdekünk. Tehát itt ezen nincs mit vitatkozni. Az, hogy ez bizonyos önfeladással jár, ez részben megtörtént, hiszen a monetáris unióhoz való csatlakozásról döntöttünk magához az Unióhoz való csatlakozással is. Tehát nem volt az opció számunkra, hogy kimaradjunk belőle. *(Ivanics Ferenc megérkezik az ülésre.)*

Az, hogy oda tartozunk, az pedig megint nagyon nyilvánvalóan érdekünk, hiszen láthattuk, hogy miket lehet csinálni a forinttal, miket csináltak vele 2003-ban, miket csináltak vele 2004-ben, most mit lehet vele csinálni. De nálunk egy picivel nagyobb országokat mondok, gondolok itt az ázsiai kistigrisekre, akiket a '90-es évek második felében rángattak meg, nálunknál nagyobb országokkal is el lehet játszani ezeket a dolgokat, és ez nagyon sok pénzbe kerül. *(Nógrádi Zoltán távozik az ülésről.)*

Finoman azért hadd jegyezzem meg itt a Nokia példáján, a Nokia kivonulásával kapcsolatban, hogy rendben van, hogy mi kitaláljuk, hogy egy ilyen fiskális szigort hogy vezetünk be, de hogyha nem termelődik meg az a jövedelem, amit a fiskális szigorral szeretnénk bent tartani az Unión belül, akkor lassan nem lesz miről beszélni. Tehát ezt csak így zárójelben mondom, nem kívánom, hogy reagáljon rá az államtitkár asszony. Tehát ha nincs annyi eszünk, hogy a jövedelemképző képességünket az Unió határain belül tartsuk,

akkor ezek ilyen játékok, amik néhány évre, esetleg egy-két évtizedre szólhatnak, hosszabb távra semmiképpen. *(Gyopáros Alpár távozik a bizottság üléséről.)*

A szerencsés eset az a mi szempontunkból, hogy gyakorlatilag a saját magunk elé kitűzött célok egybeesnek ezekkel, tehát mi magunk is önként korlátozásokat vállaltunk a költségvetési hiánnyal kapcsolatban, az államadósság szintjével kapcsolatban, tehát ilyen szempontból kevésbé fáj ez nekünk szerintem, mint egy másik országnak. Abból a szempontból, hogy ezt a potyautas gondolkodásmódot, amit a múltkor, amikor itt volt az államtitkár asszony, említettem, hogy bizonyos államok potyautasként viselkedtek az Európai Unióban, hogy úgylis megmentik majd őket, ezt egy kicsit talán segít kiküszöbölni, vagy ezt az attitűdöt megállítani. Tehát ilyen szempontból én nem érzem húsbavágó kritikának azt, hogy az önrendelkezést feladjuk, illetőleg a parlamenti jogkörök csökkennek, hiszen gyakorlatilag mi az alkotmányban, az új alkotmányban csökkentettük az ezzel kapcsolatos jogköreinket, és önkéntes kvázi önrendelkezés-feladást vállaltunk.

Én úgy érzem, hogy ez egy jó kifejezés volt itt az alelnök úrtól, hogy nagyobb hiba nem részt venni benne, mint részt venni benne, ezért mindenképpen azt javaslom, hogy támogassuk ezt a javaslatot, hiszen egy erősebb Európa az mindenkinek a célja.

Még egy gondolat, az adó. Főként az volt a gondunk, érthető módon, hogy az adóharmonizáció mennyire fog érinteni minket, és sikerült gyakorlatilag kitolni ezt a problémát. De azért a kisördög nem alszik bennem, és hadd jegyezzem meg, hogy azért ne az legyen már a célunk, hogy adóharmonizációban ne legyünk jobbak, mint a többiek. Tehát ha lehet, akkor jobb munkaerőben, versenyképesebb termékekben, egyéb ilyen dolgokban, mint abban, hogy kevesebb adót fizettetünk. Tehát hosszú távon ne erre rendezkedjünk be, hogy mi legyünk Európában azon ország, ahol a legkevesebb adót kell a befektetőknek fizetniük.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Más hozzászólás? *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs. Visszaadom a szót az államtitkár asszonynak.

GYÓRI ENIKŐ európai uniós ügyekért felelős államtitkár (Külügyminisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr, és nagyon köszönöm az összes hozzászólónak.

Ha megengedik, egyben válaszolnék, mert tulajdonképpen ugyanarról a témakörrel van szó. Egyrészt boncolgatták azt, hogy a szuverenitást mennyiben érinti, hogy zajlott pontosan a folyamat, tehát az egyes állomások, úgyhogy ezt érdemes rögzíteni. Utána pedig kimondottan köszönöm azokat a gondolatokat, hogy akkor most ez melyik a nagyobb hiba, kimaradni, bent maradni. Végül is egyöntetűen, az összes hiányosság és probléma ellenére itt az LMP és a Fidesz részéről, úgy érzékelem, hogy mind a ketten a kormány helyzetértékeléséhez hasonlóan úgy látják, hogy sokkal nagyobb ára lenne a kimaradásnak, ez egy lépés egy erősebb Európai Unió irányába, és Magyarországot, amely a centrumhoz kíván tartozni és felzárkózni, ez is az aláírásra kell hogy rávegye.

A folyamat. Tehát december 9-én, én ezt itt részletesen elmondtam decemberben, nem mozgott a magyar álláspont, és a magyar miniszterelnök álláspontja nem változott sem december 9-től, amíg elmondta a plenárison a rákövetkező hétfőn az álláspontját, és utána ez sem változott. Ő a plenáris vitában is jelezte, hogy vannak nyitott kérdések. Akkor kezdtük a szerződést szövegezni. Egy politikai elhatározás született december 9-én állam- és kormányfői szinten arról, hogy szülessen meg egy ilyen szerződés. Volt egy gondolatsor, hogy mikről szóljon. De nem lehetett abban a pillanatban politikai döntést hozni a csatlakozásról anélkül, hogy lett volna szöveg és anélkül, hogy a politikai élet szereplőivel az egyes tagállamok ezt megvitatták volna.

A magyar miniszterelnök akkor, ott, azon a hajnali órán - de ezt én itt elmondtam decemberben - két dologra mondott nemet: nemet mondott arra, hogy bármit azonnal aláírjon,

pontosan az előbb általam elmondottak alapján, és arra, hogy ezt ott mindenféle otthoni konzultáció nélkül tegye meg. Tehát itt nem mozgott a magyar álláspont. Én azt írtam akkor egy cikkben, illetve ismertettem itt részletesen, hogy akkor, a hajnali órán még mondjuk a csehek és a dánok mondtak hasonlót, hogy nekik először konzultálniuk kell, ez a szám aztán fölment ötre, és végül minden nem eurózóna tagállam azt mondta, hogy neki először a saját törvényhozásával erről konzultálnia kell. Tehát nem mozgott a magyar álláspont. Ott a Tanács főtitkársága nyilvánosságra hozott egy első szöveget hajnalban, amit a sajtó előbb látott, mint az állam- és kormányfők, a dánok is rögtön szóltak, hogy nem jó helyen szerepelnek, nem megfelelő sorban, és mi is rögtön szóltunk, hogy nem megfelelő sorban szereplünk. Tehát itt történt a főtitkárság által kiadott dokumentumban egy hiba, utána ezt mi azonnal korrigáltattuk, és a második, harmadik verzióban, ami még ugyanazon a délelőttön napvilágot látott, már helyesen szerepeltünk. Én azonnal tájékoztattam a sajtót, de természetesen a nemzetközi sajtó már fölkapta az első dokumentumot, hogy na akkor most ki melyik rubrikában szerepel. Tehát ezt újra el kell mondani ahhoz, hogy értsük, hogy nem mozgott a magyar álláspont.

A magyar miniszterelnök - ezt Bana képviselő úrnak mondom -, határozottan emlékszem, azt mondta a decemberi plenáris hozzászólásában, hogy egyrészt az euroszeptikusokat is mindig meghallgatjuk, és az Egyesült Királyság véleményére is odafigyelünk. Ez nem azt jelenti, hogy azzal azonosulunk, hanem tudomásul vesszük, és természetesen mindenkinek jogában áll a saját érdekei mentén egy pozíciót elfoglalni. Hogy Csehország is közben milyen álláspontra helyezkedett, én itt nem szeretném a cseh pozíciót ismertetni, ott azért azt mondjuk el, hogy van egy belső, nagyon komoly koalíciós vita, van egy köztársasági elnök, akinek a nézeteit húsz éve ismerjük, tehát ott azért van egy nagyon komoly belpolitikai harc is a politikai élet szereplői között arról, hogy mi legyen a cseh álláspont.

Mile képviselő úr, illetve Braun képviselő úr is nagyon sok mindent elmondott, és én mindig őszintén szoktam beszélni ebben a bizottságban is, és soha nem fognak az én számból olyat hallani, hogy ez a létező szerződések legjobbika. Szokták azt mondani, hogy a magyar alkotmány milyen gyorsan született; a magyar alkotmány az egy végül is nyolc hónapos munkának volt az eredménye, ez a szerződés ez egy hónap, kicsit több, mint egy hónap alatt született meg, pedig elég nagy súlyú kérdéseket tartalmaz. Volt egy egyértelmű politikai szándék, az pedig az, amiről már szóltam, hogy meg kell fékezni az eladósodást, kellenek mechanizmusok és szankcionálhatóvá kell tenni az eladósodást.

Abban is tökéletesen igaza van az alelnök úrnak, hogy eddig is léteztek szankcionálásra lehetőségek. Mondjuk az egyhuszados szabály az csak a 6-os csomag óta van, de egyébként a maastrichti szerződés, illetve most nem is az, a stabilitási és növekedési paktum '95 óta létezik, az alapján is lehetett volna szankcionálni. Ezt nem tették meg, és az első két ország, amelyik megszegte anno a stabilitási paktumot, az Németország volt és Franciaország. Tehát önnek ebben azért tökéletesen igaza van. És nekem még az sem esik nehezemre, hogy elismerjem, hogy azért sok jogász kapott a szívéhez ezen szerződés első változatainak láttán, mert bizony azért nem egy egyszerű jogászi feladat ezeket a kötelezettségeket úgy megszabni, hogy közben nem uniós keretben történik mindez. Tehát sok probléma van, és egy nagyon megfeszített munka eredménye, hogy végül is sikerült egy 25 ország által politikailag elfogadott szöveget összehozni. A politikai elfogadásról. Valóban, ahogy az elnök úr is mondta, mi az Országgyűlést decembertől minden lépcsőről tájékoztattuk, minden tárgyalási forduló után elküldtük az aktuális változatot. Azt is tudnia kell a képviselőknek, hogy a legutolsó pillanatokig, tehát a január 30-ai európai tanácsi értekezletig voltak nyitott kérdések. Tehát én az utolsó változatot is elküldtem, de legalább öt nyitott kérdés felment a január 30-ai csúcstalálkozóra. És a január 30-ai csúcstalálkozót megelőzően volt konzultációs bizottsági ülés, ahol az összes frakcióvezető ott ülhetett, és

kifejthette a véleményét, és a magyar miniszterelnök ott elmondta, hogy a nyitott kérdésekben, lásd eurózóna-csúcstalálkozókon való részvétel, mit fog képviselni. Tehát én teljesen tiszta szívvel állok önök előtt. Azt gondolom, hogy ennél többet és megfelelő szinten konzultálni nem lehet, mint ahogy mi tettük, és az összes frakció minden lépéssel tisztában volt. Tehát nem úgy mentünk oda, hogy a parlamenttől semmilyen véleményt nem kaptunk, hanem a magyar miniszterelnök az ülést megelőző, nem tudom, hány nappal, a nagybizottságban minden pártnak megismerhette a véleményét.

Növekedés, versenyképesség, közös kötvények kibocsátása - ezek mind nagyon izgalmas kérdések. Az a kérdés, hogy ezeket ebben a szerződésben kellett-e kezelni. Én azt gondolom, hogy ezeket kezelni kellene. Braun képviselő úrral is egyetérték, hogy lassan már nem lesz jövedelem, amit itt megregulázzunk. Azt gondolom, hogy ezek nem ennek a szerződésnek a feladatai. Ez, ahogy a címe is mutatja, a stabilitásról, a gazdaságpolitikai koordinációról szól. Ez nem mentesíti az Európai Unió szerveit és tagállamait attól, hogy egyébként ezekkel a kérdésekkel a súlyuknál fogva megfelelően foglalkozzanak.

A dán elnökségnek nem véletlenül az egyik legfontosabb prioritása az egységes piac. Van egy kötelezettségvállalás, hogy most az egységes piac 20 éves évfordulóján, az év végéig el kell fogadni 12 intézkedéscsomagot, amelyeknek nincs más célja, mint a növekedés és a foglalkoztatás előmozdítása az Unión belül. És még azt is elismerem, hogy gyengébb az Unió ezen lépések megtételében, mint egyébként a szigorításban és a fegyelem erősítésében. Úgy tűnik, hogy ebben hatékonyabbak vagyunk, és sokkal többet kell tennünk annak érdekében, hogy az Unió jövedelemteremtő képességét erősítsük. De egyébként ez a január 30-ai csúcs, ahol az utolsó kérdések tisztázása és egy politikai rábólintás erre a szerződésre megtörtént, egyébként a növekedés és foglalkoztatás előmozdításáról szólt. De tény és való, hogy e téren az Uniónak sokkal többet kellene tennie, fejlődnie kellene, és sokkal inkább aprópénzre váltható intézkedéseket kellene hoznia.

A tranzakciós adó: a múlt héten 12 ország kezdeményezte az Európai Bizottságnál. Van jogszabálytervezet, az Európai Bizottság elkészült. Sőt, azt is mondja, hogy saját forrásként kellene az uniós költségvetésbe becsatornáznia a tranzakciós adót. Tizenkét tagállam kezdeményezte, hogy erről szülessen minél előbb döntés, egyhangúság. Minden adózási kérdés egyhangúság. Itt a munkálatok fel fognak gyorsulni, de bizony vannak nálunk kicsit nagyobb méretű tagállamok is, amelyek azt mondják, hogy ezzel az Unió ártana magának, mert akkor egy csomó tőkemozgás egyszerűen elkerülné az egész Európai Uniót. Tehát az a megoldás, hogyha globális szinten lehet ezt a szabályozást elfogadni, mert akkor Európa nem kerül versenyhátrányba az Unión kívüli globális szereplőkkel szemben. Ez G20-as csúcson is szerintem legalább három éve állandó napirendi pont. Sajnos különösebb előrelépést én eddig nem láttam.

Közös kötvénykibocsátás. Ez is egy létező javaslat, folyik róla az elmélkedés. Néhány tagállam ezt még ellenzi. Én abban bízom, hogy ez oldódni fog. És pontosan a kiegyensúlyozottság kapcsán, hogy ne csak a költségvetési szigorú hangsúlyozzuk és ott lépünk, hanem próbáljunk meg az ösztönzés és a túlélés érdekében is tenni. Például a periféria túlélése érdekében is tenni, mert azért hogy a 180 százalékos görög adósságot hogy lehet lehozni 120 százalékra, ez folyik most. De itt is látjuk, hogy hiába született a legmagasabb szinten politikai döntés októberben a privát szféra vállalásairól, még mindig nincsen egyezség. Tehát valóban, szinte lehetetlen elérni ezeket a számokat.

Hogy Magyarországra mi hogy fogjuk tudni ezt teljesíteni: tehát a magyar adósság körülbelül az uniós adósság átlagánál van. Én azt gondolom, az még kezelhető, de mondjuk például Olaszország a maga százhuszonvalahány százalékával, azért már az is egy kérdés, és rájuk az 1/20-ados szabály már mostantól vonatkozik. Tehát itt azért ők nem véletlenül szorgalmazzák pontosan a növekedés- és foglalkoztatásjavító intézkedések előtérbe állítását. Arról nem is beszélve, hogy a jelenlegi olasz miniszterelnök egységes piacról írt

tanulmányának a megvalósítása kapcsán azzal most már mindenki egyetért, hogy azt meg kell lépni. Bár ott egy dologban kell vigyáznunk, mert azért az adóharmonizációt is rendkívül erősen szorgalmazza.

Ha maradt megválaszolatlan kérdés, elnök úr, akkor még válaszolok. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Még Braun Márton egy mondatra kért szót. Tessék!

DR. BRAUN MÁRTON (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Asszony! Csak szeretnék...

GYŐRI ENIKŐ európai uniós ügyekért felelős államtitkár (Külügyminisztérium): Bocsánat, csak annyit, hogy a gazdasági bizottságban lassan lekésem ugyanezt a napirendi pontot...

DR. BRAUN MÁRTON (Fidesz): Bocsánat, csak a Tobin-adót említette az államtitkár asszony, hogy emiatt a tranzakciók elkerülhették Európát. Ezzel azért ellentétbe állítanám azt, hogy az eurónak mint tartalékvalutának a szerepe viszont felértékelődhet. Tehát amit veszünk a réven, azt megnyerhetjük a vámon. De ez nem kettőnkre tartozik, azt hiszem.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vitát lezárom. Tisztelt Képviselőtársaim! Mivel rendkívül fontos szavazás következik, és képviselőtársaim közben jöttek-mentek, ismételten szeretném bejelenteni az eseti képviseleti megbízásokat, a tévedések elkerülése végett: Tessely Zoltán képviselő úr képviseli Vejkey Imrét; Bebes István képviseli Firtl Mátyás alelnököt; Braun Márton képviseli Ékes Józsefet; Ivanics Ferenc képviseli Gyopáros Alpárt; Mengyi Roland képviseli Nógrádi Zoltán képviselő urat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tehát szavazásra teszem fel: ki az, aki támogatja a H/5834. számú országgyűlési határozati javaslat általános vitára bocsátását. Aki támogatja, kérem, tegye fel a kezét! *(Szavazás.)* Köszönöm. Aki tartózkodik? *(Senki sem jelentkezik.)* Aki ellenzi? *(Szavazás.)* Egy ellenvélemény. 13 igen szavazattal és 1 nem szavazattal bizottságunk támogatta a javaslatot. Köszönöm szépen az államtitkár asszony megjelenését.

Bizottsági előadó kijelölése

Akkor ismételten javaslom tisztelettel, hogy bizottsági előadóként röviden elmondanám a lényegét. *(Bólogatások.)* Köszönöm szépen.

Egyebek

Szeretném képviselőtársaimat tájékoztatni, hogy a soron következő ülésre előreláthatólag holnap, tehát február 14-én 9 órától kerül sor a Parlament, főemelet 61. számú termében.

A tervezett napirendi pontjaink: Mads Sandau-Jensen, a Dán Királyság nagykövetének tájékoztatója a dán EU-elnökség programjáról és prioritásairól. E napirendi pont után vagy közben, várhatóan 9 óra 50 perckor, technikai szünetet rendelék el, mivel döntéshozatalra kerül sor a plenáris ülésen. Tehát két szavazás után azonnal visszajövünk ide - tehát nem eloldalogni, képviselőtársaim!

A második napirendi pont: Magyarország Európai Unió csatlakozásának eredményeit és a csatlakozás hátrányait feltáró eseti bizottság létrehozásáról szóló országgyűlési határozati javaslat, H/5687. számon. Döntés a tárgysorozatba-vételről.

A harmadik pont: Magyarországnak az euróválság megoldásában való részvételéről szóló országgyűlési határozati javaslat, H/5214. számon. Döntés tárgysorozatba-vételről. Szerintem mindkét tárgyalási pontunk „post festa”, de meg kell tárgyalnunk.

A negyedik pedig: a cukorgyárak privatizációját, valamint Magyarország Európai Unióhoz történő csatlakozása óta a közösségi cukorreformok során képviselt magyar álláspontot értékelő, és annak itthoni következményeit feltáró vizsgálóbizottság vizsgálatának eredményéről szóló jelentés. Az általános vitára bocsátásról kell döntenünk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tehát holnap, 9 órakor, ugyanitt, csak önöknek. Viszontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 50 perc)

Dr. Hörcsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Farkas Cecília és Madarász Mária